Five Books: One theme of Five? - Breishit class #3 The special meaning of "toldot" in Sefer Breishit

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Looking 'forward' or 'backward' - Breishit 2:4 ָא **וַיָּכַלּוּ הַשָּׁמִיָם וָהַאַרֵץ, וְכַל-צְבַאַם** .ב וַיַכַל <mark>אַלֹהִים</mark> בַּיּוֹם הַשָּׁבִיעִי, מִלַאכָתּוֹ ּאֲשֵׁר עָשָׂה; וַיִּשָׁבֹּת בַּיּוֹם הַשָּׁבִיעִי, מְכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֵׁר עָשָׂה .ג וַיִּבָרֶך אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשָּׁבִיעִי, וַיִּקְדֵּשׁ אֹתוֹ: כִּי בוֹ שָׁבַת מְכָּל-מְלַאכְתּוֹ, אַשֶּׁר-<mark>בָּרָא אֱלֹהִים</mark> לַעֲשׂוֹת. {פּּ

ד אֵלֵּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֵץ, <mark>בְּהְבָּרְאָם</mark>: בִּיוֹם, עֲשׁוֹת יְ<mark>הוָה</mark> א**ַלהִים--אָרֶץ וִשְׁמַיִם .**ה וִכֹּל שִׂיחַ הַשָּׂדֵה, טֱרֶם יִהְיֵה בָאָרֵץ, וְכָל-עֲשֵׂב / ַהַשָּׂדֵה, טֶרֵם יִצְמָח: כִּי לֹא הָמְטִיר יָהוָה אֱלֹהִים, עַל-הָאָרֵץ, וְאָדָם אַיִן, לַעֲבֹד ָאַת-הָאַדָמָה .ו וְאֵד, יַעֲלֵה מִן-הָאָרֵץ, וְהִשְּקָה, אֵת-כָּל-פִּנֵי הָאַדָמָה .ז וַיִּיצֵר יָהוָה אֱלֹהִים אֱת-הָאָדָם, עָפָר מִן-הָאֱדָמָה, וַיִּפַּח בְּאַפָּיו, נִשְׁמַת חַיִּים; וַיְהִי ַהַאַדָם, לְנֵפֵשׁ חַיַּה...

Example: New JPS english translation:

it was so. 31And God saw all that He had made, and found it very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

אכלה ניהייכן: זונירא אלהים עשה והנה־טוב מאד ויהי־

L The heaven and the earth were finished, and יוכלו השמים והארץ וכל־צבאם: all their array. 2On the seventh day God finished the work that He had been doing, and He ceaseda on the seventh day from all the work that He had done. 3And God blessed the seventh day and declared it holy, because on it God ceased from all the work of creation that He had done 4Such is the story of heaven and earth when they were created.

ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וַישׁבֹּת בַּיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי מִכָּל־ מלאכתו אשר עשה: 3ויברך אלהים את־יוֹם הַשַּׁבִיעִי וִיקְהַשׁ אֹתוֹ כּי בוֹ מַבַּל־מִלַאכִתוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים עשות: פ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם לשל ומוחפל פת פו לו פו

When the LORD God made earth and heaven-5when no shrub of the field was yet on earth and no grasses of the field had yet sprouted, because the LORD God had not sent rain upon the earth and there was no man to till the soil, but a flow would well up from the ground and water the whole surface of the earth—7the LORD God formed manb from the dust of the earth. He blew into his nostrils the breath of life, and man became a living being. The LORD God planted a garden in Eden, in

ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: זוכל ושיח השדה טרם יהיה בארץ וְבַל־עֲשֵׂב הַשַּׁדה טרם יצמח כּי לֹא המטיר יהוה אלהים על-הארץ ואדם אין לעבר את־האדמה: 6ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני־האדמה: יוִיצֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים אֵת־הַאַרָם עפר מן־האַדְמָה וַיִּפַח בּאפֵיו נִשְׁמֵת חיים יהי האדם לנפש חיה:

OLD JPS 1971 (mechon mamre - online)

4 These are the generations of the heaven and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made earth and heaven.

Koren Magerman

"THIS is the STORY of the heavens and earth when they were created, on the day the Lord God made earth and heaven.

Living Torah [Arye Kaplan]:

THESE are the CHRONICLES of heaven and earth when they were created, on the day God completed earth and heaven

Art Scroll:

The word toldot in Sefer Breishit: al'haTorah search

בראשית ב׳:ד׳

אֵלֶּה <mark>תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ</mark> בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת י״י אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.

בראשית ה׳:א׳

ָזֶה <mark>סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם</mark> בְּיוֹם בְּרֹא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ.

בראשית ו׳:ט׳

ָאֵלֶה <mark>תּוֹלְדֹת נֹחַ</mark> נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ נֹחַ.

בראשית י׳:א׳

ּוְאֵלֶּה <mark>תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ שֵׁם חָם וַיָּפֶת</mark> וַיִּוְּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל. (70 nations...)

בראשית י״א:י׳

. אֵלֶּה <mark>תּוֹלְדֹת שֵׁם</mark> שֵׁם בֶּן מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אַרְפַּכְשָׁד שְׁנָתַיִם אַחַר הַמַּבּוּל.

ראשית י״א:כ״ז

ּוְאֵלֶה תּוֹלְדֹת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת אַבְרָם אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת לוֹ

בראשית כ״ה:י״ב

ָוְאֵלֶּה <mark>תֹּלְדֹת יִשְׁמָעֵאל</mark> בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגֶר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם. בראשית כ״ה:י״ט

דו אפיון כייוי.ייח

ָוְאֵלֶּה <mark>תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק</mark>.

בראשית ל"ו:אי .

ָוְאֶלֵּה <mark>תֹּלְדוֹת עֲשָׂו</mark> הוּא אֱדוֹם.

בראשית ל״ז:ב׳

א<mark>ֶלֶה תּלְדוֹת יַעֲלֶב</mark> <mark>יוֹסֵף בֶּן שְׁבַע עֶשְׂרֵה</mark> שָׁנָה <mark>הָיָה רֹעֶה אֶת אֶחָיו בַּצּאׁן</mark> וְהוּא נַעַר אֶת בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבָּתָם רָעָה אֶל אֲבִיהֶם.

II. Famous Rashbam - Breishit 37

'Elleh THESE ARE THE DESCENDANTS OF JACOB: Let those who love reason know and understand that which our Sages taught us (Shabbat 63a), "A verse never departs from its plain meaning." It is still true that in essence the Torah's purpose is to teach us and relate to us teachings, rules of conduct and laws which we derive from hints [hidden] in the plain meaning of Scripture, through superfluous wording, through the thirty-two principles of R. Eliezer, the son of R. Jose the Galilean, or the thirteen principles of R. Yishmael. Due to their piety, the earliest scholars tended to devote their time to midrashic explanations, which are the essence of Torah; as a result they never became attuned to the profundities of the plain meaning of Scripture. Furthermore, the Sages said, "Keep your children away from too much higgayon." They also said, "Studying the Bible is but of incomplete merit, but there is nothing more meritorious than studying Talmud" (BM 13a). Accordingly, they never became, entirely attuned to the plain meaning of Scriptural verses. As [Rabbi Kehana] says in Tractate Shabbat (63a), "I was eighteen years old and I had studied the entire Talmud and I had never realized that 'A verse never departs from its plain meaning'."

Similarly, Rabbi Solomon, my mother's father, who illumined the eyes of all the diaspora, who wrote commentaries on the Torah, Prophets, and Hagiographa, set out to explain the plain meaning of Scripture. However I, Samuel, son of his son-in-law, Meir – may the memory of the righteous be a blessing – [often] disputed [his interpretations] with him to his face. He admitted to me that, if only he had had the time, he would have written new [revised] commentaries, based on the insights into the plain meaning of Scripture that are newly thought of day by day.

Now let the wise consider the way earlier scholars interpreted the phrase 'elleh toledot ya'aqov to mean, "These are the events and happenings that befell Jacob." This interpretation is folly. Of all the occurrences of the phrase 'elleh toledot X in the Torah or the Hagiographa, some elaborate the children of X, while others elaborate X's grand-children, as I explained above in the portion 'Elleh toledot noah. Above in the portion Bereshit, it is written, "When Noah had lived five hundred years, Noah begot Shem, Ham and Japheth" (Gen. 5.32). The text then explains how all the world sinned while Noah "found favor" (Gen. 6.8). The text then explains (Gen. 6.9), "These are the toledot of Noah"-- i.e. "how did his grandchildren come about?" Since he had three sons and God commanded him to take them into the ark for twelve months, when they came out, "sons were born to them after the flood" (Gen. 10.1). [The text then proceeds to explain all their descendants] until they numbered seventy descendants who became the seventy nations, as it is written (Gen. 10.32), "From these the nations branched out." ...\ "THESE ARE THE toledot OF JACOB" - i.e. his seventy descendants and how they were born. And how [were they in fact born]? JOSEPH WAS SEVENTEEN YEARS OLD and his brothers were jealous of him. As a result, "Judah left his brothers" (Gen. 38.1) and begot children - Shelah, Perez and Zerah - in Chezib and Adulam. As the events unfolded, "Joseph was taken down to Egypt" (39.1) and begot Menasseh and Ephraim there. Joseph then sent for his father and household, which now totaled seventy souls. Moses, our teacher, had to record all this since he would yet chastise them, saying, "Your ancestors went down to Egypt seventy persons in all ..." (Dt. 10.22).

אלה תולדות יעקב –ישכילו ויבינו אוהבי שכל מה שלימדונו רבותינו כי אין מקרא יוצא מידי פשוטו, אף כי עיקרה של תורה באת ללמדנו ולהודיענו ברמיזת הפשט וההגדותא וההלכות והדיניז על ידי אריכות הלשון ועל ידי שלשים ושתים מידות של ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי ועל ידי שלש עשרה מידות של ר' ישמעאל. והראשונים מתוך חסידותם נתעסקו לנטות אחר<mark>י</mark> <mark>הדרשות שהן עיקר</mark>, ומתוך <mark>כך לא הורגלו בעומק פשוטו</mark> של מקרא, ולפי שאמרו חכמים אל תרבו בניכם בהגיון)השוו בבלי ברכות כ״ח (וגם אמרו העוסק במקרא מדה ואינה מדה, העוסק בתלמוד אין לך מדה גדולה מזו)השוו בבלי בבא מציעא ל"ג, ומתוך כך לא הורגלו כל כך בפשוטוב של מקראות. וכדאמרינן במסכת שבת: הוינא בר תמני סרי שנין וגרסינן כולה תלמודא, ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו)בבלי שבת ס"ג(.

וגם רבנו שלמה אבי אמי מאיר עיני גולה שפירש תורה נביאים וכתובים נתן לב לפרש פשוטו של מקרא. ואף אני שמואל ב"ר מאיר חתנו זצ"ל נתווכחתי עמו ולפניו, והודה לי שאילו היה לו פנאי היה צריך לעשות פרושים אחרים לפי הפשטות המתחדשים בכל יום.
... ועתה יראו המשכילים מה שפירשו הראשונים.
אלה תולדות יעקב –אלה מקראות ומאורעות שאירעו ליעקב, והנה זה הבל הוא.
כי כל אלה תולדות האמור בתורה" ובכתובים, יש מהם

כי כל אלה תולדות האמור בתורה^ד ובכתובים, יש מהם שמפרש{ים}^ה בני האדם, ויש מהם רבים שמפרשים בני בנים, ועתה כותב :אלה תולדות יעקב –בני בניו שהיו שבעים והיאך נולדו. כיצד ?יוסף בן שבע עשרה שנה ונתקנאו בו אחיו, ומתוך כך ירד יהודה מאת אחיו ...וכל זה היה צריך משה רבנו לכתוב שעל זה הוכיחם: בשבעים נפש ירדו אבותיד וגו')דברים י':כ"ב.(

III. A wider structure

Summary

2:4 "eyleh toldot ha'shamayim v'ha'aretz ..." - Story of Man in Gan Eden

5:1 "zeh sefer **toldot** Adam..." – ten generations till Noach

6:9 "elyeh toldot Noach..." - the story of the Flood

10:1 "elyeh toldot bnei Noach..." the dispersion of civilization to 70 nations

11:10 "elyeh **toldot** Shem..." - nine generations till Terach

11:27 "v'elyeh toldot Terach..." - primarily the story of Abraham

25:12 "v'elyeh toldot Yishmael..."

25:19 "v'elyeh toldot Yitzchak..." the life of Yitzchak & the story of Yaakov & Esav

36:1 "v'elyeh toldot Esav...."

37:2 "elyeh **toldot** Yaakov..." - the story of Yosef & his brothers

Formatted:

UNIVERSAL

Chapter 1 [God creates **Heaven & Earth**]

2->4 **Toldot** "Heaven & Earth" The story of **Adam** & Chava/Kayin & Hevel

With the focus on their sins & punishments

5->9 **Toldot "Adam to Noach"** The generation of the Flood

[then "eyla toldot Noach" and his 3 sons]

Their sin & punishment & re- Creation post Flood

10->11 **Toldot "Bnei Noach"** How & why humankind spreads out into many nations

[ending with the Tower of Bavel narrative]

PARTICULAR

11->25 **Toldot "SHEM to Terach"** God's choice of Abraham and his offspring

[building up to "eyla toldot Terach" and his 3 sons]

[ends with "toldot Yishmael" (who is 'filtered out']

25->35 **Toldot Yitzchak** The story of the rivalry between Yaakov & Esav

[ends with "toldot Eisav" (who is 'filtered out')]

37-50 **Toldot Yaakov** - The story of Yosef & his brothers

When examining the above outline, notice that there are two unique "toldot" sequences that clearly stand out, as they are strikingly similar in their literary style; and they correspond to the two key sections of the book that we noted in our outline:

I. The **ten generations** from Adam to Noach,

ending with Noach's three sons: Shem, Cham, & Yefet;

leading into the Flood story - the primary topic of the Universal Section

II. The **ten generations** from Shem to Terach,

ending with Terach's three sons: Avram, Haran, & Nachor;

leading into God choosing Abraham – the primary topic of the Particular Section

This parallel is supported by the linguistic parallel found at the end of these two multi-generational chains:

These are the descendants of Noah: []	And these are the descendants of Terah:
Noah begot three sons, Shem, Ham, and Yefet. (6:9-	Terah begot Avram, Nahor, and Haran (11:27)
10)	

Or back to general outline - relating to the theme of the book:

UNIVERSAL

- 1 Creation ----establishing one Creator of nature & man (in God's image)
- 2-3 Gan Eden
- 4 Kayin & Hevel
- 5-9 The Flood
- Dispersion of 70 nations
- 11 Tower of Babel

God is consistently upset with man's behaviour and reacts to man's deeds

PARTICULAR

- Genealogy of Shem to Terach
- 12-24 Stories re: Abraham
- 25-27 Stories re: Yitzchak
- 28-35 Stories re: Yaakov
- 36 Genealogy of Esav
- 37-50 Story of Yosef & his brothers

God chooses a Nation

& establishes an eternal covenant

IV. Parshanim on 2:4

Rashi:

אלה -האמורים למעלה.

Shadal:

ד (אלה תולדות –אלה האמורים למעלה (רש"י), זה האמור עד כאן הוא ספור תחלת הויית השמים והארץ ...

. ורבים בין האחרונים (ולפניהם בעל מעשי ה') אומרים כי אלה תולדות <mark>חוזר למטה</mark>, ושבוש הוא, כי למטה לא דיבר דבר לענין השמים, ואיך יאמר אלה תולדות השמים?

והנה הפסוק הזה קושר הפרשה הזאת עם הקודמת, והוא עדות ברורה כי מי שכתב מכאן ולמטה כתב ג״כ מכאן ולמעלה, ולא כדברי האומרים כי מגלות מגלות הן שלקט משה והעתיק בספרו.

- V. Connections between perek aleph & bet [one story or two?]
 - A. Man's name: ADAM & male & female
 - B. Only man is permitted to eat fruit of trees!
 - C. "Elokim" is able to determine 'good and bad'
 Listen to the nachash!
 Hence man is only "tzelem Elokim" after eating the fruit!

D. Who causes the land to make vegetation? Recall Day - 3b Compare with 2:5-9, noting the verbs!

Review - Purpose of the Creation story (stories)

Discuss: Do we study what happened, or what's written & how that affects how we study the text.

review: obvious differences between the two stories of Creation when & why man is created

Review also theme of man's creation in the 'image of God' (Br. 1)

Note parallel: each day - one act of Creation (days 3 & 6 - 2 acts)

- 1) "or"= Light (day & night) 4) Sun, Moon, Stars ["me'orot"]
- 2) "rakia" between Heaven & Sea 5) Fish (in sea) & Fowl (in heavens)
- 3 a) Land ["aretz"] 6 a) Land animals

 - b) PLANTS (shrubs & fruit) b) man b'tzelem Elokim (in God's image) [diet: animals- grass/ man -fruit & veg.]

The parallel between Days 3 & 6

Both contain PAR [Plan. Act. Reflect.] twice! -other days, only once. Vegetation & its two categories in 3b become man's unique diet in 6b!

DAY 6	DAY 3	
כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָנֵּה נְתַתִּי לְכֶם אֶת- <mark>כְּל-עֵשֶׂב זֹרֵע זֶרַע</mark>	יא <mark>ניאמֶר אֱלֹהִים</mark> תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דָּשֶׁא	
אָשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ <mark>וְאֶת-כָּלְ-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְרִי-עֵץ</mark> זֹרֵע	עשֶב מַזְרִיעַ זָרַע עֵץ פָּרִי עשֶה פָּרִי לְמִינוֹ	
זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה. ל וּלְ כְל-חַיֵּת הָאָרֶ ץ וּלְכָל-עוֹף	ָאַ שֶׁר זַרְעוֹ-בוֹ עַל-הָאָרֶץ <mark>וַיְהִי-כֵן</mark>	
הַשָּׁמֵיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה <mark>אֶת-כֶּל-</mark>	יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא:	
ָנֶרֶק עֵשֶׂב לָאָכְלָה <u>ניְהִי-כֵן</u> .	עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ <mark>וְעֵץ עֹשֶה-פְּרִי</mark> אֲשֶׁר זַרְעוֹ-בוֹ לְמִינֵהוּ	
-לא <mark>נַיַּרָא אֱלֹהָים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשֶׂה וְהַנֵּה-טוֹב מְאֹד</mark> נַיְהִי	ייג ניְהִי-עֶּרֶב <u>נְיּבֶּי</u> נוְ כַּוּ בּיְיּבּי. <mark>ניַרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב</mark>	
ָ עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִׁי	ַנְיְהָי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי. נַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי.	

The quantum leap from 3a to 3b & it's parallel from 6a to 6b

In what manner man is different than animal?

 \sum (man) - \sum (animal) = צלם אלוקים

VI. Breishit chapter 2

ד אֵלֶה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, בְּהִבְּרְאָם: בִּיוֹם, <mark>עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים--</mark>אֶרֶץ וְשְׁמִיִם.

ה וְכֹל שִׁיחַ הַשְּׂדֶה, טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ, וְכָל-עֵשֶׂב הַ וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדֶה, טֶרֶם יִצְמְח: כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים, בַּשְׂדֶה, טֶרֶם יִצְמְח: לעבד את-האדמה.

ו וְ<mark>אֵד, יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ,</mark> וָהַשִּׁקָה, <mark>אֵת-כַּל-פָּנֵי הַאַדָּמַה.</mark>

ז <mark>וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים</mark> אֶת**־הָאָדָם,**

ָ<mark>עְפָר מִן-הָאֲדָמָה</mark>, וַיִּפַּח בְּאַפְּיו, נִשְׁמַת חַיִּים;

וַיְהִי הָאָדְם, לְנֶפֶשׁ חַיְּה.

ח **וִיִּטַע יְתוָה אֱלֹהִים**, גַּן-בְּעֵדֶן--מִקֶּדֶם; וַיָּשֶׂם שַׁם, אֵת-הָאָדָם אֵשֵׁר יָצֶר.

ט <mark>וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים</mark>, <mark>מְן-הָאֲדָמָה</mark>, כָּל-עֵץ גָחְמָד לְמַרְאֶה, וְטוֹב לְמַאֲכָל--וְעֵץ הַחַיִּים, בְּתוֹךְ הַגְּן, וִעֵץ, הַדַּעַת טוֹב וָרֵע.

י וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן, לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַנָּן; וּמִשְּׁם, יִפָּרֵד, וְהָיָה, לִאַרְבָּעָה רַאשִׁים.

4 These are the generations of the heaven and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made earth and heaven.

5 No shrub of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground;

6 but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground.

7 Then the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul.

8 And the LORD God planted a garden eastward, in Eden; and there He put the man whom He had formed.

9 And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil.

10 And a river went out of Eden to water the garden; and from thence it was parted, and became four heads.

יט <mark>וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים</mark> <mark>מְן-הָאֲדָמָה</mark>, כָּל-**חַיַּת הַשָּׂדֶה** וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם, לִרְאוֹת מַה-יִּקְרָא-לוֹ; וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה, הוּא שְׁמוֹ.

כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת, לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּלְכֹל, חַיַּת הַשָּּדָה; וּלְאָדָם, לֹא-מָצָא עֵזֶר כְּנֵגְדּוֹ.

כא וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל-הָאָדָם, וַיִּישָׁן; וַיִּקַח, אַחַת מִצַּלְעֹתָיו, וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר, תַּחְתֵּנָּה. 19 And out of the ground the LORD God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto the man to see what he would call them; and whatsoever the man would call every living creature, that was to be the name thereof.

20 And the man gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found a help meet for him.

21 And the LORD God caused a deep sleep to fall upon the man, and he slept; and He took one of his ribs, and closed up the place with flesh instead thereof.